

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Fazıl Ahmet Aykaç ◆ Aslan Aşarbey ◆ Tacettin Şimşek
◆ M. Nihat Malko ◆ Ahmet Yıldırımtepe ◆ Halit Yıldırım ◆ Halûk Tanrıverdi
◆ Nurgöl Kaynar Yüce ◆ Ercan Sağlam ◆ Mehmet Osmanoğlu ◆ İzzet Gayretli
◆ Memik Kömeki ◆ Mehmet Pektaş ◆ Aydın Battal ◆ Yemliha Gürlek
◆ Erdoğan Öner ◆ Yakup Gümüş ◆ Salman Kapanoğlu
◆ Mustafa İmir ◆ Osman Gazi Tura

74 Sayı 21 Nisan 2024

Sahibinden Komik/Yedi -Hayırlı İşler-

◆ Mehmet Pektaş

Gece kulübünün kapısından önce şen kahkahaları, arkasında da iki kolunda iki kızla Cengiz çıktı. Kolundaki altın saati göstere göstere iPhone 15'i ile selfieler çekerken son model spor araba kaldırıma yanaştı. Şoför mahallinden inen vale koşarak Cengiz'in yanına geldi ve arabanın anahtarını ona uzattı. Cengiz, anahtarı aldığı ele hiç kesilmeyen kahkahalarla 100 dolar kıstırdı. Şaşkınlıktan donup kalan vale, 'Abi bir yanlışlık olmasın, bu para çok.' diyecekti ama o kadar şaşırmıştı ki dili dönüp aklındaki cümleyi söyleyemedi bile.

Kızlar kahkahalar eşliğinde arka koltuklara binerken Cengiz de kahkaha ata ata ön koltuğa kuruldu, birkaç kez gaz pedalına yüklenerek arabayı bağırttı. Hareket etmeden önce yan camı açıp mekânın önüne doğru bir miktar para saçmayı da ihmal etmedi. Tekerler cayırdadı, arkasında bir vızıltı bırakan spor araba bir anda arayı açtı. Spor arabanın ardından aval aval bakan kapıdaki iki güvenlik ilk şaşkınlığı atlatır atlatmaz ortalığa saçılan paralara doğru koştu. Kel kafalı, bıyıkları çenesine kadar inen güvenliğin ismi Abbas, iri yarı pos bıyıklı olanın ismi ise Haydar'dı.

İşe birkaç hafta önce başlayan Abbas, paraları cebine indirirken Haydar'a seslendi:

"Lan bu geçen hafta hesabı ödeyemedi diye bir araba sopa çektiğimiz adam değil mi?"

Haydar:

"Ta kendisi... Buna fırlama Cengiz derler. Ne nane yiyeceğini kimse bilemez. Müdür sakın içeri almayın diye tembihlemişti. Nasıl girdi içeri hayret!"

Bu sırada valenin dili çözülmüştü.

"Ulan ben de nereden tanıyorum bunu diyordum? Plakasız, hurda bir motorla gelip kimse görmesin diye arka sokağa park ediyordu hep."

Haydar:

"Beş parasız gelir. Zengin kızları düşürmeye çalışır."

Abbas:

"Bu defa parayı bulmuş herhalde baksana forsun..."

Haydar:

"Valla rüyamda görsem inanmam. Bunca senedir bu âlemdeyim, böylesini görmedim. Adam resmen parayı sokağa saçtı yahu!"

Haydar'ın sözleri Abbas'ı iškillendirmişti.

"Lan yoksa sahte olmasın bu dolarlar. Hani düşünlerde falan saçıyorlar ya..."

"Doğru lan. Bak bunu düşünmedim." dedi Haydar.

Güvenlikler ve vale, Cengiz'den aldıkları paraların gerçek olup olmadığını araştırmaya koyulurken spor arabanın içinde ise başka bir film dönüyordu. Cengiz, müziğin sesini kıstı.

"Kızlar sizi nereye götürüyem? Villaya mı rezidansa mı yoksa yalıya mı?"

Ayça kahkahalarına bir kahkaha daha ekledi:

"Villaya gidelim gitmişken ayol!"

Cansu, Ayça'dan geri kalmadı, bir kahkaha da o patlattı:

"Araba da güzelmış Cengiz, senin mi?"

Cengiz de bir kahkaha patladı. Gaza yüklendi:

"Benim sayılır bebiş..."

Cengiz, villanın önüne park ettikten sonra torpido gözünü açıp kiralık meskenlere ait anahtar demetinin arasından villanın kileri buldu. Arabadan inerken ön konsola bıraktığı telefonunu aldı.

Telefonda 42 cevapsız arama, 381 mesaj birikmişti. Mesajların arasından "Aşkım"ı buldu. Aşkım'ın yazdığı mesajları okumaya bile gerek duymadan "Tüm gece seni düşündüm bebeğim. Seni çok seviyorum aşkım." yazıp birkaç kalp ekleyerek gönderdi.

Bu sırada kızlar Cengiz'i rahat bırakmıyorlardı. Birisini boynuna sarılıyor, diğeri yanağına öpücükler konduruyordu. Telefonu cebine koyacağı sırada has elemanı Mert'in de mesajını gördü.

Mert: "Abi görevi tamamlayıp İstanbul'a döndüm. Ne zaman görüşelim?" yazmıştı.

Cengiz'in gözleri gayriihtiyari saate kaydı. Saat sabahın 5'iydi.

"Yarın erkenden ofise düş, görüşelim." yazıp Mert'e gönderdi.

Mert'ten anında cevap geldi:

"Abi, 12 uygun mu?"

Güne öğleden sonra başlayan Cengiz'den cevap gelmedi:

"Cüşş o kadar da erken demedik. 3'ten sonra gel."

Cengiz, elemanın cevabını beklemeden telefonu cebine indirdi, kızları koluna takıp kahkahalar eşliğinde villaya girdi.

Ertesi gün, Mert tam saat 3'te ofisi açıp patronu, her türlü dalaverede üstadı Cengiz'i beklemeye başlamıştı. Cengiz ofisin de içinde bulunduğu iş hanının önüne bir saat sonra gelebildi. Ofisten sesin duyulamayacağını çok iyi bildiği hâlde spor arabanın kornasına arka arkasına bastı. Öyle ki Kasap Mahmut ile Kuruyemişçi Arif, işlerini bırakıp dükkânlarının önüne çıktılar. Kasap Mahmut bir arabaya baktı bir Cengiz'e. Yutkunarak konuştu:

"N'oldu Cengiz, neden kornaya basıp duruyorsun?"

Cengiz, Mahmut'a tiksindir gibi baktı, cevap vermeye bile tenezzül etmedi.

Bu defa Kuruyemişçi Arif konuştu:

"Hayırdır kardeş. Bir şey mi var?"

Cengiz, ona da tiksintiyle baktıktan sonra bakışlarını başka yöne çevirdi

"Nerde bu çocuk yahu?" diye söylenerek son model telefonunu eline aldı. Kolundaki altın saate, Kasap Mahmut ile Kuruyemişçi Arif'in gözüne sokarcasına telefonu kulağına götürdü:

"Neredesin be oğlum? İn aşağıya çabuk." dedi.

Arabayı stop etmeden umursamaz tavırlarla arabadan çıktı. Yine göstere göstere altın kol saatine baktı, güya bir yerlere geç kalmış gibi etrafa poz attı.

Mahmut ve Arif, ağızları bir karış açık onu seyredirken Mert, saniyeler içerisinde Cengiz'in yanında bitti.

"Buyur abicim!" diyerek elini ovuşturdu.

Cengiz, önemsiz bir şeyden bahseder gibi kaşlarını hafif oynatarak spor arabayı gösterdi:

"Şunu bir otoparka çek gel."

Arabayı gören Mert'in yüzünde güller açtı.

"Vay abim, araba yapmışsın!"

Cengiz, güneş gözlüklerini kafasından gözlerine indirdi. Dudaklarını hafifçe oynatmakla yetindi. İş hanına doğru girerken Mert sevinçle arabaya atlayıp gazı kökledi. Tekerler bir cayırtı koparıp dönmeye başladı. Mert, arabayı hemen arka sokaktaki otoparka park etmeden önce şehrin içerisinde şöyle bir tur atmayı da ihmal etmedi. Ofise döndüğünde Cengiz'in hararetli hararetli telefonla görüştüğünü gördü. Ona görünmeden kapının kenarında durup konuşmalara kulak kabarttı. Cengiz telefondaki muhababasına:

"Tamam canım, tamam bebeğim. Anlıyorum şekerim. Söz seni en kısa zamanda istettireceğim. Bizimkiler yurtdışında hayatım, yazın gelsinler... Olur mu hiç sevgilim? Ben seni oyalar mıyım hiç? O nasıl söz bitanem..." diye dil döküyordu.

Karşıdaki kadın belli ki laftan anlamıyordu.

Cengiz köşeye sıkışmış gibiydi:

"Hayatım bir hafta içinde nasıl gelsinler? Yapma, etme, alo alo!" Mert, telefonun kapandığını anladıkdan sonra içeri girdi. Ankara'da başından geçenleri anlatmaya başladı. Cengiz ise derin düşüncelere dalmış, onu dinlemiyordu bile.

"Cengiz abim, verdiğim görevi harfiyen yerine getirdim. Emrettiğin gibi Nihat abinin kiracısını alıp Ankara'ya pavyona götürdüm. Adam pavyon lafını duyunca hemen düştü. Sağ olsun, Sarı Tutku, Kirli Dilek ablam ve İnci Taneleri Dilber bizi çok iyi karşıladılar. Sana çok selamları var. Dediğin gibi kiracıyı sarhoş edip tahliye taahhütnamesi ile açık senet imzalattık. Sonra da hesabı adama kitleyip vınn! Yalnız abi, sen 'Ankara'da beni Âlemci Cengiz olarak tanırırlar.' demiştin, herkes seni Köçek Cengiz olarak biliyor. Bu ne iş?"

Cengiz, "Köçek Cengiz", lafını duyunca hemen irkilip doğruldu:

"Ne köçeği lan! Bırak şimdi köçeği möçeği. Sen evrakları aldın mı onu şöyle."

Mert şaşkındı:

"Abi, bir saattir anlatıyorum ya... Hallettim."

"Ha öyle mi tamam koçum!" dedi Cengiz.

Mert bu defa:

"Abi bu araba manyak bir şey, kimin bu?" diye sordu.

Araba lafını duyunca Cengiz'in yüzü gözü değişti. Bir an duraksadı. Sesine samimi bir hava gelmişti:

"Mert, bana bir anne bir de baba lazım kardeş." dedi.

Mert:

"Anne baba mı? Yok mu abi?" dedi.

"Oğlum geçici bir aile lazım. Anla işte. Hatun illa beni istet diye tutturdu." dedi Cengiz.

Mert uzun bir "haa" çektikten sonra:

"Hayırlı bir iş diyorsun yani. Kim bu talihli kız abi, tanıyor muyuz?"

Cengiz ıkınarak cevap verdi.

"Yok tanımıyorsun."

"Buradaki esnaf abilerimize diyelim. Birkaç kişiyi yanımıza alalım, gidelim isteyelim abim." dedi Mert.

Cengiz hemen itiraz etti:

"Oğlum karıştırmı şimdi buradakileri. Yabancı birileri olursa daha iyi olur."

"Tamam abicim. Bu iş bende, iki figüran buluruz. Sen yengemize haber ver. Çikolatayı, çiçeği hazırla. Hemen yarın akşam gidelim isteyelim." dedi Mert.

Cengiz, böyle bir eleman yetiştirdiği için kendisiyle gurur duydu.

Hemen ertesi gün Mert'in ayarladığı iki figüranı da yanlarına alıp kızın adeta bir saray yavrusunu andıran evine vardılar. Mert, patronunun gözüne girebilmek için tüm performansını göstermeye kararlıydı.

Kapıyı 70 yaşlarında suratı aşırı şekilde makyajlı, saçları civciv sarısına boyalı bir kadın açtı. Cengiz, elindeki çikolata ve çiçeği yaşlı kadına verip içeriye geçerken Mert yalakalık olsun diye kadının eline yapıştı, figüranlara da işaret edip kadının elini öptürdü. Daha ilk dakikadan yaşlı kadına Cengiz'i övmeye başladı:

"Abim diye söylemiyorum. Cengiz abim, dünyanın en iyi insanıdır. Torununuzu çok mutlu edeceğine adım gibi eminim."

Yaşlı kadının yüzü gözü değişti:

"Ne torunu?" diyebildi.

Cengiz, el kol işaretleriyle Mert'i yanına çağırarak istese de Mert, yaşlı kadına patronu hakkında övgüler düzmeye devam ediyordu. Sonunda Cengiz, Mert'i tutup içeriye götürdü. Kulağına eğilip:

"Fazla sesini çıkarma. Uslu uslu otur." dedi.

Her tarafından zenginlik fışkıran salonda iki ihtiyar kadın daha vardı. Cengiz'in anne ve babası rolündeki figüranlar,

"Ee daha daha nasılsınız?" diye lafa girmeye çalışsalar da ihtiyarların kulakları duymuyordu. Bu defa kendilerini kapıda karşılayan ve diğerlerine göre biraz daha sağlıklı duran kadınla sohbeti ilerletmeye çalıştılar.

Cengiz'in babası rolündeki figüran, kendilerine kahve ve ikram eden yaşlı kadına:

"Teyzeciğim gelin kızımızı da bir görseydik. Kendisi yok muydu?" deyince kadının gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu. Cengiz'in de yüzü kırmızıdan mora doğru renk değiştiriyordu. Cengiz, kaş göz işaretleriyle bir şeyler anlatmaya çalışırken yaşlı kadın tepsiyi yere çarptı:

"Gelin benim ayol!" diye bağırıldı.

Mert'in kahveyi püskürtüp kahrkahrı basması bardağı taşıran son damla olmuştu. Kadın "Def olun!" diye bastı yaygarayı. Cengiz ve ekibi kendilerini dışarı zor attı.